

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br: Pn-1707/03-179

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sutkinji Romani Hukelj, u pravnoj stvari I tužiteljice Dijane Aničić (OIB 70338166559), Split, Lovački put 11, i II tužitelja Duje Malenice (OIB 05340383658), Split, Lovački put 11, zastupan po zakonskoj zastupnici I tužiteljici Dijani Aničić, a koje zastupa punomoćnik Josip Mađarić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split (OIB 51401063283), Split, Spinčićeva 1, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika Tomislava Strinića (OIB 49600045107), Split, Osječka 5b, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 26. svibnja 2026. godine uz prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, a u odsutnosti uredno pozvanog umešača, dana 10. srpnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e:

I Nalaže se tuženiku KBC SPLIT (OIB 51401063283) platiti I tužiteljici Dijani Aničić (OIB 70338166559) iznos od 43.798,53 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja ove presude (10.7.26.) do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

II Nalaže se tuženiku KBC SPLIT (OIB 51401063283) platiti II tužitelju Duji Malenici (OIB 05340383658) iznos od 200.000,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja ove presude (10.7.26.) do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

III Nalaže se tuženiku KBC SPLIT (OIB 51401063283) platiti II tužitelju Duji Malenici (OIB 05340383658) na ime naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu iznos od 408.417,32 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana dospijea svakog pojedinog iznosa, odnosno od 15.8.1998. do 31.12.2007. po stopi koja je određena čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, od 1.1.2008. pa do 31.7.2015. po stopi jednakoj eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnji dan polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, od 1.8.2015. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena godišnje, te od 1.1.2023. do

29.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30.12.2023. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, i to na iznos od:

- 548,42 eura s pripadajućom kamatom od 5.9.1998. do isplate,
- 548,42 eura s pripadajućom kamatom od 5.10.1998. do isplate,
- 548,42 eura s pripadajućom kamatom od 5.11.1998. do isplate,
- 548,42 eura s pripadajućom kamatom od 5.12.1998. do isplate,
- 645,23 eura s pripadajućom kamatom od 5.1.1999. do isplate,
- 645,23 eura s pripadajućom kamatom od 5.2.1999. do isplate,
- 645,23 eura s pripadajućom kamatom od 5.3.1999. do isplate,
- 645,23 eura s pripadajućom kamatom od 5.4.1999. do isplate,
- 645,23 eura s pripadajućom kamatom od 5.5.1999. do isplate,
- 645,23 eura s pripadajućom kamatom od 5.6.1999. do isplate,
- 645,23 eura s pripadajućom kamatom od 5.7.1999. do isplate,
- 645,23 eura s pripadajućom kamatom od 5.8.1999. do isplate,
- 645,23 eura s pripadajućom kamatom od 5.9.1999. do isplate,
- 645,23 eura s pripadajućom kamatom od 5.10.1999. do isplate,
- 645,23 eura s pripadajućom kamatom od 5.11.1999. do isplate,
- 645,23 eura s pripadajućom kamatom od 5.12.1999. do isplate,
- 731,03 eura s pripadajućom kamatom od 5.1.2000. do isplate,
- 731,03 eura s pripadajućom kamatom od 5.2.2000. do isplate,
- 731,03 eura s pripadajućom kamatom od 5.3.2000. do isplate,
- 731,03 eura s pripadajućom kamatom od 5.4.2000. do isplate,
- 731,03 eura s pripadajućom kamatom od 5.5.2000. do isplate,
- 731,03 eura s pripadajućom kamatom od 5.6.2000. do isplate,
- 731,03 eura s pripadajućom kamatom od 5.7.2000. do isplate,
- 731,03 eura s pripadajućom kamatom od 5.8.2000. do isplate,
- 731,03 eura s pripadajućom kamatom od 5.9.2000. do isplate,
- 731,03 eura s pripadajućom kamatom od 5.10.2000. do isplate,
- 731,03 eura s pripadajućom kamatom od 5.11.2000. do isplate,
- 731,03 eura s pripadajućom kamatom od 5.12.2000. do isplate,
- 786,11 eura s pripadajućom kamatom od 5.1.2001. do isplate,
- 786,11 eura s pripadajućom kamatom od 5.2.2001. do isplate,
- 786,11 eura s pripadajućom kamatom od 5.3.2001. do isplate,
- 786,11 eura s pripadajućom kamatom od 5.4.2001. do isplate,
- 786,11 eura s pripadajućom kamatom od 5.5.2001. do isplate,
- 786,11 eura s pripadajućom kamatom od 5.6.2001. do isplate,
- 786,11 eura s pripadajućom kamatom od 5.7.2001. do isplate,
- 786,11 eura s pripadajućom kamatom od 5.8.2001. do isplate,
- 786,11 eura s pripadajućom kamatom od 5.9.2001. do isplate,
- 786,11 eura s pripadajućom kamatom od 5.10.2001. do isplate,
- 786,11 eura s pripadajućom kamatom od 5.11.2001. do isplate,
- 786,11 eura s pripadajućom kamatom od 5.12.2001. do isplate,
- 822,63 eura s pripadajućom kamatom od 5.1.2002. do isplate,
- 822,63 eura s pripadajućom kamatom od 5.2.2002. do isplate,

- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.4.2024. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.5.2024. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.6.2024. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.7.2024. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.8.2024. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.9.2024. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.10.2024. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.11.2024. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.12.2024. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.1.2025. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.2.2025. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.3.2025. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.4.2025. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.5.2025. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.6.2025. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.7.2025. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.8.2025. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.9.2025. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.10.2025. do isplate,
- 2.270,75 eura s pripadajućom kamatom od 5.11.2025. do isplate, a sve u roku 15 dana.

IV Nalaže se tuženiku KBC SPLIT (OIB 51401063283) plaćati II tužitelju Duji Malenici (OIB 05340383658) mjesečnu rentu na ime naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 2.270,75 eura, počevši od 1.12.2025. pa do kada budu za to postojali zakonski uvjeti, koja renta dospijeva svakog 5-og u mjesecu za tekući mjesec, a na sve dospjele, a neisplaćene iznose dužan je platiti zakonsku zateznu kamatu koja teče od dospijeća do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

V Nalaže se tuženiku KBC SPLIT (OIB 51401063283) platiti II tužitelju Duji Malenici (OIB 05340383658) na ime naknade imovinske štete za troškove liječenja isplati iznos od 102.321,99 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana dospijeća svakog pojedinog iznosa, odnosno od 15.8.1998. do 31.12.2007. po stopi koja je određena čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, od 1.1.2008. pa do 31.7.2015. po stopi jednakoj eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnji dan polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, od 1.8.2015. do 31.12.2022. po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena godišnje, te od 1.1.2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30.12.2023. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja

Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, i to na iznos od:

- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.9.1998. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.10.1998. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.11.1998. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.12.1998. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.1.1999. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.2.1999. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.3.1999. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.4.1999. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.5.1999. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.6.1999. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.7.1999. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.8.1999. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.9.1999. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.10.1999. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.11.1999. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.12.1999. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.1.2000. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.2.2000. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.3.2000. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.4.2000. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.5.2000. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.6.2000. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.7.2000. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.8.2000. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.9.2000. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.10.2000. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.11.2000. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.12.2000. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.1.2001. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.2.2001. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.3.2001. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.4.2001. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.5.2001. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.6.2001. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.7.2001. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.8.2001. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.9.2001. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.10.2001. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.11.2001. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.12.2001. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.1.2002. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.2.2002. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.3.2002. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.4.2002. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.5.2002. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.6.2002. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.7.2002. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.8.2002. do isplate,
- 265,45 eura s pripadajućom kamatom od 5.9.2002. do isplate,

- 1.374,01 eura s pripadajućom kamatom od 5.11.2024. do isplate,
 - 1.374,01 eura s pripadajućom kamatom od 5.12.2024. do isplate,
 - 1.374,01 eura s pripadajućom kamatom od 5.1.2025. do isplate,
 - 1.374,01 eura s pripadajućom kamatom od 5.2.2025. do isplate,
 - 1.374,01 eura s pripadajućom kamatom od 5.3.2025. do isplate,
 - 1.374,01 eura s pripadajućom kamatom od 5.4.2025. do isplate,
 - 1.374,01 eura s pripadajućom kamatom od 5.5.2025. do isplate,
 - 1.374,01 eura s pripadajućom kamatom od 5.6.2025. do isplate,
 - 1.374,01 eura s pripadajućom kamatom od 5.7.2025. do isplate,
 - 1.374,01 eura s pripadajućom kamatom od 5.8.2025. do isplate,
 - 1.374,01 eura s pripadajućom kamatom od 5.9.2025. do isplate,
 - 1.374,01 eura s pripadajućom kamatom od 5.10.2025. do isplate,
 - 1.374,01 eura s pripadajućom kamatom od 5.11.2025. do isplate,
- sve to u roku od 15 dana.

VI Nalaže se tuženiku KBC SPLIT (OIB 51401063283) plaćati II tužitelju Duji Malenici (OIB 05340383658) mjesečnu rentu na ime naknade troškova liječenja u iznosu od 1.374,01 eura, počevši od 1.12.2025. pa do kada budu za to postojali zakonski uvjeti, koja renta dospijeva svakog 5-og u mjesecu za tekući mjesec, a na sve dospjele, a neisplaćene iznose dužan je platiti zakonsku zateznu kamatu koja teče od dospijeća do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

VII I tužiteljica odbija se s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 42.471,30 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 15.8.1998. godine do isplate.

VIII Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljima troškove parničnog postupka u iznosu od 249.586,96 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja ove presude (10.7.26.) do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji podnose tužbu dana 26.3.2003. godine i tvrde da je tijekom trudnoće I tužiteljice i njezine hospitalizacije od tuženika u razdoblju od 7. do 15.06.1998. godine tuženik propustio utvrditi diskordinatni rast blizanaca i indicirati nadzor trudnoće. Da se daljnja greška desila tijekom poroda koji je započeo zaprimanjem I tužiteljice dana 15.8.1998. godine oko 12,00 sati u rađaonicu tuženika Klinike za ženske bolesti i porode i sastoji se u neopravdanoj odgodi poroda i značajnom pogoršanju stanja i posljedica II tužitelja, jer su djelatnici tuženika pokušali porod dovršiti klasičnim načinom, ali nakon neuspjeha i dvosatnog čekanja, I tužiteljica je bila podvrgnuta carskom rezu. II tužitelj je preživio porod, ali je rođen sa izuzetno teškim cerebralnim oštećenjima (potpuno nepokretan, ne može držati glavu, micati rukama ni nogama, ne vidi niti može govoriti, uzimati hranu). Uz sve

navedeno, I tužiteljica tvrdi da je postupanje tuženika dovelo do smrti drugog blizanca, Tonija Malenice.

1.2. Zbog svega navedenog tužitelji od tuženika potražuju naknadu štete i to prema postavljenom, povišenom zahtjevu dana 19.11.2025. godine na način da I tužiteljica sa osnova duševnih boli radi naročito teškog invaliditeta II tužitelja potražuje iznos od 43.798,53 eura sa kamatom od dana donošenja ove presude do isplate, a II tužitelj zbog duševnih bolova radi smanjenja životne aktivnosti potražuje iznos od 200.000,00 eura, također sa kamatom od dana donošenja ove presude do isplate.

1.3. I tužiteljica potražuje i sa osnova duševnih boli zbog smrti djeteta, drugog blizanca iznos od 39.816,84 eura i troškove pogreba u iznosu od 2.654,46 eura, a sve sa kamatom od 15.8.1998. godine do isplate.

1.4. Zahtjevi II tužitelja u ovom postupka odnose se i na naknadu s osnova tuđe pomoći i njege i rentu s tog osnova, kao i naknadu s osnova troškova liječenja i rente s tog osnova.

1.5. Tužitelji potražuje i naknadu parničnog troška.

2. Tuženik i umješač u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava sve navode tužitelja. Tvrdi da su zaposlenici tuženika porođaj obavili po pravilima struke i da na strani tuženika nema niti propusta niti greške, a da greške nije bilo ni u razdoblju hospitalizacije u lipnju 1998. godine, a niti je do propusta došlo ordiniranjem terapije Prepara i Ormidola. Tuženik ističe i prigovor zastare, predlaže zahtjev odbiti i potražuje naknadu parničnog troška.

2.1. Tuženik je pravovremeno (čl. 20. Zakona o parničnom postupku, NN 148/11, 25/13, 70/19, 80/22 - u daljnjem tekstu ZPP) istaknuo i prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda, a protivio se djelomičnom povlačenju tužbe I tužiteljice, protivio se preinaci tužbe oba tužitelja povišenjem iste.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u potvrdu o boravištu, rodni list, medicinsku dokumentaciju, provedeni su dokazi medicinskim vještačenjem po sudskim vještacima i po ustanovi, Medicinskom fakultetu u Zagrebu, uz usmeno saslušavanja vještaka, izvršen je uvid u fotografije, spis Općinskog suda u Zadru, račune, rješenja, potvrde, saslušana je I tužiteljica, kao stranka, u svrhu dokazivanja.

3.1. Ostale po tužiteljima predložene dokaze sud nije provodio, jer je i bez provođenja istih činjenično stanje utvrđeno u cijelosti.

3.2. Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev I tužiteljice djelomično osnovan, a II tužitelja da je osnovan u cijelosti.

4. Prigovor tuženika o mjesnoj nenadležnosti nije osnovan.

4.1. Uvidom u potvrdu prijave boravišta utvrđeno je da je I tužiteljica boravište u sjedištu ovoga suda prijavila 10.1.2003. godine. Iz njezinog je iskaza utvrđeno da je da se detalja oko preseljenja u Zagreb ne sjeća, što je i logično, jer je o tome iskazivala protekom devetnaest godina od poroda. Međutim, prihvaća se kao logičan iskaz da je u Zagreb došla zbog kvalitetnije zdravstvene skrbi II tužitelja, što je potvrđeno i uvidom u brojnu medicinsku dokumentaciju II tužitelja i odnosi se upravo na razdoblje nakon poroda i proteže se na trenutak prijavljivanja boravišta u Zagrebu (bolnica Sveti duh u siječnju 2000. godine, nakon toga u svibnju iste godine; Klinika za dječje bolesti listopad 2001. godine, ožujak 2002. godine; travanj 2002. godine, studeni 2002. godine i dr.).

4.2. Primjenom čl. 52. st. 1 i 2 ZPP-a ovaj sud je nadležan za postupanje u ovoj pravnoj stvari.

5. Povodom obavljenog poroda u klinici tuženika, a protiv liječnika Tomislava Strinića, ovdje umješača, i Borisa Delića vođen je pred Općinskim sudom u Zadru pod brojem K-600/15 kazneni postupak. U istome je dana 14.9.2017. godine donesena presuda kojim su okrivljenici oslobođeni od optužbe da bi 15. kolovoza 1998., oko 13,30 sati u Splitu, na Klinici za ženske bolesti i porode Kliničke bolnice

Split, kao dežurni porodničari, po prijemu trudnice Dijane Malenice, sada Aničić u rađaonu i izvršenog njenog pregleda, iako su morali, nisu uočili da se radi o visokorizičnoj trudnoći s teškom placentarnom insuficijencijom i intrauterinim zastojem u rastu, kao i fetalnom hipoksijom u oba ploda, već su odlučili, a potom izvršili pripreme i provodili normalni vaginalni porod trudnice Dijane Malenice, sada Aničić ne očekujući da će time ugroziti život drugog djeteta, premda je takvo stanje trudnice Dijane Malenice bilo evidentno i nužno zahtijevalo donošenje i provođenje odluke o hitnom poduzimanju carskog reza i to u svakom slučaju ne poslije 16,50 sati istog dana, uslijed čega je zbog djelovanja trudova tijekom vaginalnog poroda trudnice Dijane Malenice preminuo drugi dvojak istog dana oko 17,45 sati, da bi se tek kasnije potom odlučili porod trudnice Dijane Malenice dovršiti carskim rezom kojeg su obavili također tog istog dana oko 20,30 sati, dakle, da bi iz nehaja kao doktori medicine obavljajući svoju djelatnost uopće nesavjesno postupali prouzročivši smrt jedne osobe, čime da bi počinili kazneno djelo protiv zdravlja ljudi - teško kazneno djelo protiv zdravlja ljudi iz čl. 249. st. 4. u svezi sa čl. 249. st. 3. u svezi čl. 240. st. 1. i 3. KZ/97.

5.1. Presuda je potvrđena presudom Županijskog suda u Slavonskom Brodu, broj KŽ-8/18 dana 6.2.2018. godine.

5.2. U odnosu na navedenu presudu, sud prvenstveno ističe da je građanska odgovornost šira od kaznene odgovornosti i da sud u parničnom postupku nije vezan za pravomoćnu kaznenu presudu, ako optuženik nije oglašen krivim.

5.3. Nadalje, ovakva pravna situacija u kojoj ne postoji pravomoćna osuđujuća presuda, izuzima od primjene odredbu čl. 377 Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91 - u daljnjem tekstu ZOO/91), a koji zakon se temeljem odredbe čl. 1163. ZOO-a (NN 35/05) primjenjuje na ovaj pravni odnos.

6. Dakle, pitanje zastare procjenjuje se primjenom odredbe čl. 376. ZOO-a/91 time što subjektivni rok od 3 godine počinje teći od saznanja oštećenika za štetu, a ne od štetnog događaja (konkretno poroda dana 15.8.1998. godine). U konkretnom slučaju to je završetak liječenja II tužitelja, a u odnosu na zahtjev I tužiteljice za naknadom štete zbog smrti djeteta to je saznanje za smrt istoga, a u odnosu na troškove pogreba to je vrijeme kada su ti troškovi nastali.

7. Tijekom postupka, a provedenim vještačenjima je utvrđeno da je jedan blizanac, pokojni Toni Malenica preminuo najmanje 12 sati prije primitka I tužiteljice u kliniku tuženika dana 15.8.1998. godine. Na taj dio nalaza tužitelji, u konačnici nisu imali prigovora niti primjedbi, a i sud ga je prihvatio u cijelosti.

7.1. Tako utvrđeno stanje u odnosu na jednog blizanca bio je razlog što je I tužiteljica dana 27.8.2019. godine povukla dio svojeg zahtjeva (1.3.), a koji se odnosio na naknadu štete sa osnova duševnih boli zbog smrti djeteta u iznos od 300.000,00 kn i za troškove pogreba u iznosu od 20.000,00 kn, ukupno 42.471,30 eura.

7.2. Tuženik nije pristao na povlačenje tog dijela zahtjeva I tužiteljice pa je sud ovom presudom taj dio zahtjeva odbio (točka VII izreke presude). Navedeno iz razloga što je tijekom postupka utvrđeno da u radu tuženika nije bilo propusta tj. nesavjesnog postupanja, jer je blizanac već bio mrtav. Osim toga, a primjenom 6.4. tužbeni zahtjev je u tom dijelu istaknut izvan zastarnog roka, koji je u odnosu na smrt jednog blizanca počeo teći 15.8.1998. godine, jer je I tužiteljica, kako sama iskazuje, već tog dana saznala da je jedan blizanac mrtav. Primjenom trogodišnjeg roka zastare, tužbeni zahtjev podnesen dana 26.3.2003. godine je podnesen izvan zastarnog roka.

8. Činjenice vezane uz potraživanje naknade štete oba tužitelja, a vezane uz stanje II tužitelja, predmetu su odlučivanje u ovoj presudi, što uključuje i utvrđivanje završetka liječenja II tužitelja.

9. Tužitelji su tijekom postupka predložili da se kao dokaz u ovoj pravnoj stvari koristi nalaz i mišljenje koji su sudski vještaci dr. Josip Škavić i dr. Mario Podobnik sačinili za potrebe kaznenog postupka (5.). Tuženik se korištenju tog dokaza usprotivio.

9.1. Sud je odlučio da se isti neće koristiti za potrebe ovog postupka. Značaj nalaza i mišljenja u ovoj parnici ima samo nalaz i mišljenje vještaka kojeg je u ovom konkretnom predmetu u tom svojstvu odredio sud, bez obzira na to što se radi o sudskim vještacima, pa nalazi i mišljenja koja su sačinjen za potrebe drugog postupka nije mjerodavan za odlučivanje. Pri tome je sud posebno cijenio navod tuženika da isti nije bio stranka u kaznenom postupku (5.), zbog čega mu je onemogućen uvid u svu dokumentaciju iz tog predmeta, sudjelovanje na raspravama i postavljanje pitanja vještacima.

10. U ovom je postupku proveden dokaz medicinskom vještačenjem po vještaku dr. Branku Srebočanu i nakon toga vještačenje po ustanovi, Medicinskom fakultetu u Zagrebu.

10.1. Temeljem tako provedenih dokaza u dovoljnoj je mjeri utvrđeno da se u trudnoći I tužiteljice radilo o kroničnoj hipoksiji/metaboličkoj acidozi II tužitelja i da je kod prijema I tužiteljice u kliniku, rađaonicu tuženika učinjena liječnička greška, zbog odugovlačenja dovršetka porođaja.

10.2. Međutim, odlučne činjenice za rješenje ovog spora provedenim vještačenjima, koji je bilo više, kako dopunski pisanih, tako i usmenih, ostale su neutvrđene, jer su nalazi i mišljenja proturječni i to ne samo onaj dr. Srebočana i ustanove, već i nalazi i mišljenja i očitovanja kako dr. Srebočana tako i ustanove.

10.3. Tako dr. Srebočan u svojem prvom nalazu i mišljenju tvrdi da je dana 16.7.1998. godine na UZV pregledu utvrđen diskordantni rast blizanaca, uzrokovan placentarnom insuficijencijom, kada bi se, po mišljenju vještaka, a da su poduzete daljnje pretrage, uočila patološka trudnoća. Patološka trudnoća nije uočena niti kasnije pa vještak utvrđuje grešku liječnika u antenatalnoj skrbi, tijekom koje nije prepoznata visokorizična blizanačka trudnoća sa zastojem rasta i placentarnom insuficijencijom, dakle smanjenje kisika i hranjivih stvari plodu, kada dolazi do zastoja rasta ploda mozga i kostiju glave, koja je trajala najmanje mjesec dana prije poroda. Vještak nastavno utvrđuje da se radilo o greški tuženika dana 15.8.1998. godine, jer je I tužiteljica u kliniku primljena u 13,30, a carski rez se učinio tek u 20,30 sati pa smatra da se teška kronična placentarna insuficijencija kod trudova pogoršava i da je, imajući u vidu vrijeme od utvrđenja da je jedna dvojak mrtav, a drugi živ, nije trebalo toliko čekati do završetka poroda carskim rezom. Pri tome vještak ne može odgovoriti na pitanje koliko bi manje zastale posljedice kod II tužitelja da se carskom rezu pristupilo na vrijeme. Nakon toga, vještak bitno mijenja svoj nalaz i mišljenje i utvrđuje da ja carski rez učinjen na vrijeme kod II tužitelja ne bi bilo hipoksičnih promjena i oštećenja mozga i da bi II tužitelj bio potpuno zdravo dijete. Dakle, vještak mijenja svoj raniji nalaz i mišljenje i sve posljedice koje danas trpi II tužitelj veže jedino i isključivo uz nepravovremeno učinjen carski rez od strane zaposlenika tuženika. Odnosno, vještak je u potpunosti uklonio grešku liječnika u antenatalnoj skrbi, a sve na način kako je sam utvrdio i opisao u svojem prvom nalazu i mišljenju. Za takvu, bitnu izmjenu, vještak nije dao nikakve razloge pa sud na temelju takvog nalaza i mišljenja nije mogao utvrditi odlučne činjenice i u nastavku postupku je proveden dokaz vještačenjem po ustanovi, Medicinskom fakultetu u Zagrebu.

11. Ustanova je dostavila nalaz i mišljenje, dva dopunska mišljenja i dva puta se usmeno očitovala na ročištu za glavnu raspravu. Međutim, ni nakon tako provedenog dokaznog postupka sud nije utvrdio odlučne činjenice za rješenje ovog spora, jer su u svojoj ukupnosti nalazi i mišljenja ustanove kontradiktorni i nedovoljni i na takvom mišljenju se ne može temeljiti odluka suda, jer činjenično stanje nije utvrđeno.

11.1. Tako ustanova u odnosu na antenatalnu skrb utvrđuje:

- u nalazu i mišljenju sačinjenom dana 16.10.2014. godine u zaključku navodi da su liječnici, primari i bolnički, u antenatalnoj skrbi propustili dijagnosticirati diskordinantni rast, kroničnu hipoksiju i metaboličku acidozu blizanaca;

- tijekom usmenog očitovanja 14.4.2015. godine ponovno navodi da je na drugom UZV pregledu I tužiteljice dana 17.2.1998. godine dijagnosticirana blizanačka trudnoća i da je već tada ustanovljena velika razlika u veličini blizanaca, a da je ta razlika nastavljena i kasnije praćenjem trudnoće, kao što je i navedeno da su liječnici tuženika u razdoblju od 7.6.1998. do 15.6.1998. godine (vrijeme kada je I tužiteljica bila hospitalizirana kod tuženika) bili u mogućnosti uočiti neravnomjerni rast blizanaca i da su već tada trebali poduzeti određene mjere na način da su istu trebali naručiti na ponovno zaprimanje ili kontrolu nakon dva tjedna i tada odlučiti o hospitalizaciji; pa se nastavno ponavlja da je u tom razdoblju već analizom ranijih podataka UZV i klinički bilo jasno da se radi o nejednakom rastu blizanaca, da je zbog toga trebala češća kontrola rasta i stanja, da je trebalo I tužiteljicu hospitalizirati do 32 ili 33 tjedna trudnoće pa bi svakodnevnim praćenjem rasta blizanaca bila dijagnosticirana hipoksija i takvim dovršenjem trudnoće rodili bi se zdravi blizanci;

-u dopunskom mišljenju dana 18.2.2020. godine utvrđuje ustanova da je propust nadzora stanja blizanaca počeo u 34 tjednu trudnoće; da tijekom boravka I tužiteljice u bolnici tuženika i to od 18.3. do 8.4.1998. i 7.6. do 15.6.1998. godine nije bilo propusta u antenatalnoj skrbi; kao i što je navedeno da ni zadnji UZV pregled dana 16.7.1998. godine nije dokazao značajan nejednak rast blizanaca, jer je razlika u težini iznosila samo 10%, pa je nejasno zašto se nastavno utvrđuje da je propust počeo u 34 tjednu trudnoće iako je i tada razlika u težini blizanca iznosila samo 10%;

-u drugom dopunskom mišljenju dana 27.12.2022. godine ustanova ponavlja već ranije navode da je razlika u udaljenostima između tjemena i trtice već u prvom tromjesečju mogla predvidjeti kasniji neujednačeni rast i da je već u prvom tromjesečju trudnoće prema UVZ nalaza postojala značajna razlika u veličini između blizanaca, kao i da se rani nejednaki rast blizanaca u prvom tromjesečju obično nastavlja usporenjem rasta i u kasnijem tijekom trudnoće i kao konačan dokaz da se radilo o nejednakom rastu navodi se 24% razlike porođajne težine blizanaca, a što ginekolozi nisu uočili tijekom antenatalne skrbi;

-u citiranom drugom dopunskom mišljenju nastavno se ističe da je nejednak rast blizanaca utvrđen već prilikom prvih UZV mjerenja, ali da prema UZV mjerenjima u drugom i trećem tromjesečju trudnoće prema definiciji, nije dijagnosticiran nejednak rast blizanaca, jer je nejednak rast onaj u kojem postoje razlike u težini većoj od 20%, a prema podacima iz medicinske dokumentacije sa UZV procjenama težine ona je kao najveća razlika u vrijednosti označena sa 16,5% dana 27.6.1998. godine, a prilikom svih ostalih UZV pregleda iznosila je manje;

-dalje u drugom dopunskom mišljenju ustanova pojašnjava dopunsko mišljenje od dana 18.2.2020. godine i navodi da se ukazuje na propuste u antenatalnoj skrbi I tužiteljice od samog početka trudnoće, da UZV mjerenjima nije dijagnosticiran nejednak rast blizanaca, iako je on postojao, što je dokazano razlikom u porođajnoj težini od 24%, a da je razlika nakon 34 tjedna zahtijevala intenzivniji nadzor, pa bi proizlazilo da je da se radi o propustu u cijelom razdoblju antenatalne skrbi;

-u drugom dopunskom mišljenju pod brojem 12 navedeno je da je u antenatalnoj skrbi dijagnosticiran nejednak rast fetusa, ali da nije dokaza diskordinantni rast prema definiciji i da su očito netočno izmjerene biometrijske veličine fetusa rezultat propuštene dijagnoze nejednakog rasta fetusa,

pa je ostalo neodgovoreno i kontradiktorno jesu li UZV mjerenja bila pogrešna, jer se više puta navodi da nije dijagnosticiran nejednak rast blizanaca, iako je on postojao, što bi se laički i pojednostavljeno moglo svesti na pitanje "je li onaj koji je gledao pogrešno gledao/vidio", ostalo je neutvrđeno zbog čega se propustilo

previdjeti kasniji neujednačeni rast, je li se isti mogao previdjeti s obzirom na UZV pregled u prvom tromjesečju; je li mišljenje ustanove, kako je napisano u točki 6 drugog dopunskog mišljenja da postoje propusti u antenatalnoj skrbi I tužiteljice od samog početka trudnoće, a da je 33 tjedan zahtijevao intenzivniji nadzor, što ne znači da propusta nije bilo od početka;

- nadalje, ustanova u točki 8 i 9 drugog dopunskog vještačenja navodi se da kod ranog nejednakog rasta blizanaca u prvom tromjesečju ono najčešće ostaje i kasnije tijekom trudnoće i NA TO TREBA MISLITI, bez obzira na rezultate UZV biometrije pa je ostalo nejasno, ako je očito izostala pažnja nakon prvog tromjesečja, je li to propust tijekom cijele antenatalne skrbi;

- u točki 11 drugog dopunskog vještačenja ustanova navodi da je opravdana sumnja da je netočno izmjerena biometrijska veličina fetusa od strane ginekologa u antenatalnoj skrbi, a što je rezultiralo značajnim povećanjem procjene težine blizanaca pa je u tom dijelu ostalo nejasno radi li se o netočno izmjerenim biometrijskim veličinama fetusa tijekom cijele trudnoće ili tek od nekog UZV pregleda i je li se kriva procjena dogodila i tijekom boravka I tužiteljice na klici tuženika, uz razdoblje od 7.6. do 15.6.1998. godine.

12. U odnosu na porod dana 15.8.1998. godine ustanova u nalazu i mišljenju sačinjenom dana 16.10.2014. godine daje mišljenje prema kojem je učinjena liječnička greška kod prijema I tužiteljice u rađaonicu tuženika zbog odugovlačenja dovršetka porođaja (str. 14 mišljenja);

- utvrđuje da je II tužitelj kod prijema 15.8.1998. godine bio u kroničnoj hipoksiji/metaboličkoj acidozi (str. 15 mišljenja) da bi nastavno utvrdili da je takvo stanje II tužitelja nastalo u trudnoći prije dolaska I tužiteljice u rađaonicu i pogoršalo se nastupom kontrakcija uterusa zbog odugovlačenja dovršenja trudnoće i nastavno je navedeno da se ne može znati opseg oštećenja II tužitelja (str. 16 mišljenja), da bi u zaključku na listu 18 ustanova navela da je oštećenje zdravlja II tužitelja nastalo u trudnoći prije dolaska trudnice u rađaonicu i pogoršalo se nastupom kontrakcija uterusa zbog dovršenja trudnoće;

- na ročištu za glavnu raspravu 14.4.2015. godine ustanova ponavlja da je stanje hipoksije trajalo više tjedana do dolaska u bolnicu, ali da je to stanje moglo biti pogoršano uslijed vremenskog perioda od trenutka prvih trudova do samog zahvata carskim rezom, odnosno da ustanova smatra da je carski rez trebalo učiniti ranije, ali se ne može precizno odgovoriti bi li II tužitelj bio rođen u boljoj kondiciji; da je oštećenje zdravlja II tužitelja u neurološkom razvoju i psiho motoričkom smislu posljedica odumiranja dijelova mozga koje je nastalo prije 15.8.1998. godine; da temeljem medicinske dokumentacije sve upućuje na dugotrajnost djelovanja i kroničnih promjena za čiji je razvoj potreban period od više tjedana i mjeseci i da nema dokaza da bi kod II tužitelja bilo dokazano svježih akutnih konkretnih oštećenja mozga;

- na ročištu za glavnu raspravu 14.4.2015. godine pojašnjava se da klinički slikovnik neurološki nalaz po porođaju s nalazom periventrikularne leukomulacije ukazuje na dugotrajnu intrauterinu hipoksiju, koja se nije mogla znakovito pogoršati tijekom samog porođaja,

pa su kakvi nalazi i mišljenja kontradiktorni i nedovoljni da bi se utvrdilo činjenično stanje, jer se na nekoliko mjesta jasno naznačuje da ustanova smatra da je učinjena liječnička greška zbog odugovlačenja dovršetka porođaja, da se već kronična hipoksija II tuženika pogoršala zbog odugovlačenja dovršetka trudnoće, a onda se navodi da je klinička slika II tužitelja takva da se ista nije mogla znakovito pogoršati tijekom samog porođaja pa je ostalo neutvrđeno je li došlo do greške zbog odugovlačenja dovršetka poroda, je li odugovlačenje dovršetka poroda dovelo do pogoršanja već teškog stanja II tužitelja (dugotrajna hipoksija) ili se stanje II tužitelja nije moglo znakovito pogoršati zbog odugovlačenja dovršetka poroda.

13. Zbog svega navedeno (10.-12.) sud je odlučio provesti novo vještačenje po vještaku dr. Ingrid Marton.

13.1. Tijekom postupka utvrđen je tijek antenatalne skrbi I tužiteljice i to kod primarnog ginekologa, odnosno izvan klinike tuženika. Međutim, kod tuženika je tijekom trudnoće bila zaprimljena dva puta: od 18.03. do 8.4.1998. godine zbog renalnih kolika i od 7.6. do 15.6.1998. godine (što je tada bio 28 tjedan trudnoće) zbog prijetućeg prijevremenog porođaja. U tom je razdoblju zadnji puta ultrazvučno pregledana 08.06.1998. godine, a poslije toga još 16.7. i 10.8.1998. godine, ali kod primarnog ginekologa te je nakon toga 15.08.1998. godine primljena u rađaonicu tuženika u 13,30 sati, time što je porođaj dovršen carskim rezom u 20,45 sati.

13.2. Vještak u svojem pisanom nalazu i mišljenju navodi da je u antenatalnom tijeku trudnoće I tužiteljice izostao opis korioamniociteta (broja posteljica i plodovih ovoja), koji je od temeljne važnosti, a u pogledu trajanja trudnoće, isto se korigira prema ranom ultrazvučnom pregledu u prvom tromjesečju. Nadalje, vještak navodi da nije prepoznat nesrazmjer u rastu blizanaca, koji bi blizanačku trudnoću, koja je sama po sebi rizična, činio još rizičnijom, a diskordinanca u rastu nije prepoznata ni na kontrolama, a niti tijekom više hospitalizacija kod tuženika (KBC Split) u razdobljima od 18.3.1998. do 8.4.1998., od 25.4.1998. do 30.4.1998., od 7.6.1998. do 15.6.1998. godine. I tužiteljica je u razdoblju od 7.6.1998. do 15.6.1998. godine hospitalizirana kod tuženika zbog prijetućeg prijevremenog porođaja, vjerojatno na temelju kliničkog nalaza vrata maternice, jer, kako navodi vještak u nalazu nedostaje cervikometrija tj. ultrazvučno mjerenje vrata maternice, kada joj je ordinirana tokoliza (lijekovi za ublažavanje i sprečavanje trudova). Vještak navodi da je medicinskoj dokumentaciji nedostaje podatak o prepisivanju kortikosteroida za sazrijevanje fetalnih pluća, što predstavlja propust bolnice. Nadalje, u 36.-om tjednu trudnoće I tužiteljici su ordinirani analgetici iz skupine nesteroidnih antireumatika koji dodatno pogoršavaju zastoj u rastu ploda pa ordiniranje takvih lijekova predstavlja pogrešku. Vještak navodi da u medicinskoj dokumentaciji nedostaju podaci o količini plodove vode svakog pojedinačnog blizanca, pojedinačni doplerski parametri i kardiografski zapisi.

13.3. U odnosu na hospitalizaciju kod tuženika, a temeljem medicinske dokumentacije, vještak navodi da su tijekom antenatalne skrbi I tužiteljice u bolnici tuženika od 7.6. do 15.6. 1998. godine počinjene greške i propusti: neprepoznavanje nesrazmjera u rastu blizanaca kao ozbiljnog čimbenika rizika, propuštanje ordiniranja terapije kortikosteroidima u cilju sazrijevanja fetalnih pluća i ordiniranje nesteroidnih antireumatika koji su dodatno pogoršali zastoj u rastu ploda, kao i da nisu učinjene sve potrebne pretrage kojima bi se utvrdilo stanje i kondicija blizanaca.

13.4. Time su utvrđeni propusti i greške tijekom hospitalizacije I tužiteljice kod tuženika u razdoblju od 7.6. do 15.6.1998. godine, a koje propuste i greške tuženik nije uspio osporiti svojim prigovorima na nalaz i mišljenje, na koje se vještak usmeno očitovao. Tako je vještak ponovi da je svaka blizanačka trudnoća rizična sama po sebi i zahtjeva češće kontrole i ozbiljniji nadzor oba ploda i obavezno je u ranoj trudnoći, točnije u prvom tromjesečju odrediti broj posteljica i broj plodovih ovojnica, a tijekom trajanja trudnoće posebnu je potrebno pažnju obratiti na količinu plodove vode svakog ploda u njegovoj ovojnici, na doplerske parametre i na dobitak u težini oba ploda. Upravo te nedostatke u svojem pisanom nalazu i mišljenju jasno i nedvojbeno vještak smatra propustima i greškama, jer o tome nema podataka u medicinskoj dokumentaciji. Procjena težine oba ploda pogrešno je utvrđivana tijekom ultrazvučnih pregleda, što je potvrđeno težinama oba ploda nakon poroda. Dakle, sama činjenica što antenatalnim ultrazvučnim pregledima nije utvrđen nejednaki rast blizanaca ne znači da nije bilo propusta, jer je isti utvrđen porođajnom težinom oba ploda, a i propušteno je navesti doplerske parametre blizanaca i količinu plodove vode blizanaca.

14. U odnosu na dan poroda vještak utvrđuje da se kod prijema I tužiteljice propustilo dijagnosticirati diskordinantni rast blizanaca, uzeti u obzir količinu plodove vode i doplerske parametre živog blizanca, a prije odluke o načinu dovršenja porođaja, a da se isto učinilo, "management" porođaja bio bi drugačiji. Navedeno iz razloga što kontrakcije (trudovi) pogoršavaju već postojeću asfiksiju ploda (stanje manjka kisika) produbljujući metaboličku acidozu koja pogubno djeluje na opće zdravstveno stanje ploda, posebice neurološko. Vještak navodi da je iz medicinske dokumentacije i nalaza patologa razvidno je da je posteljica iz blizanačke trudnoće (bikorijati, biamnijati) težila 500 g sa žarištima ovapnjenja i nakupinama intervalnog fibrina, a što govori u prilog kronične placentalne insuficijencije. U prilog placentalne insuficijencije govore i porođajne mase blizanaca: 1. blizanca PT 2050 grama i 2. mrtvog blizanca PT 2577 grama. Intrauterina smrt jednog blizanca zasigurno je uslijedila kao posljedica teške, protrahirane i neprepoznate asfiksije (metabolička acidoza), a u prilog protrahirane metaboličke acidoze preživjelog blizanca (II tužitelja) govore radiološki nalazi, hiposkično ishemička encefalopatija s posljedičnom cističnom leukomalacijom.

14.1. Vještak zaključuje da su vaginalni porođaj i trudovi bitno pogoršali i onako teško stanje živog blizanca, ovdje II tužitelja i pridonijeli konačnom lošem zdravstvenom ishodu. Za vještaka nije sporno da nije moguće točno utvrditi trenutak kada su oštećenja nastupila kod II tužitelja, ali pažljivije praćenje trudnoće rezultiralo bi utvrđivanjem patnje živog blizanca (II tužitelj) i promptnim završetkom trudnoće, što je propušteno učiniti. Međutim, vještak ponavlja da se kod blizanačke trudnoće očekuju brojne komplikacije, pa tako i zastoj u rastu plod(a)ova i diskordinantni rast, smrt jednog blizanca može rezultirati neurološkim oštećenjima živog blizanca.

14.2. Zaključno vještak u pisanom nalazu i mišljenju, a i usmeno očitovanju jasno i nedvojbeno utvrđuje da se ovdje radilo o manjkavoj antenatalnoj skrbi, da su u vrijeme utuženog štetnog događaja ultrazvuci bili takovog tehničkog nivo da se moglo utvrditi postoji li jedna ili više posteljica, imaju li posteljice pregrade, mogla se procijeniti količina plodne vode, pratiti fetalna dinamika plodova, a mogla su se raditi i doplerska mjerenja. Uz to, ni na dan prijema (15.8.1998. godine) po prijemu I tužiteljice nisu učinjene opisane pretrage, nije postavljena točna dijagnoza i nije se bez odlaganja pristupilo operativnom porođaju (carskom rezu), što bi rezultiralo boljim ishodom za II tužitelja.

15. Sud je nalaz i mišljenje vještaka prihvatio u cijelosti, jer je isti jasan, obrazložen i, a suprotno tvrdnji tuženika, nije proturječan.

15.1. Kada tuženik "napada" nalaz i mišljenje u pokušaju dokazivanja proturječnosti, on tada jednu tvrdnju izuzima iz cijelog nalaza i mišljenja i na toj tvrdnji osporava svoju odgovornost.

15.2. Točno je da je vještak naveo da je primarni ginekolog, koji je I tužiteljicu pregledao dana 16.7.1998. godine trebao donijeti odluku i I tužiteljicu uputiti u kliniku tuženika. Međutim, cjelokupni nalaz jasno utvrđuje da je tijekom cijele antenatalnoj skrbi bilo propusta, što uključuje i vrijeme kada je I tužiteljica bila u klinici tuženika (7.6. do 15.6.1998. godine) i to zbog prijetjećeg prijevremenog porođaja. Dakle, to što je dana 16.7.1998. godine bilo propusta primarnog ginekologa ne znači niti iz rezultata dokaznog postupka ne proizlazi da do tada nije bilo propusta tuženika. Pri tome sud posebno naglašava da je I tužiteljica bila hospitalizirana kod tuženika zbog prijetjećeg prijevremenog poroda, da su tehničke mogućnosti bile takve da je trebalo napraviti i druge procjene (14.2.), što je propušteno, kao što je propušteno utvrditi i doplerska mjerenja.

15.3. Iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da se ovdje u bitnom radi o krivnji i primarnog ginekologa i tuženika, jer su svi tijekom trudnoće radili iste propuste tj. grešku u praćenju trudnoće I tužiteljice. Iz rezultata dokaznog postupka

ne proizlazi da je uopće moguće utvrditi udjele u uzrokovanju štete pa se radi o solidarnoj odgovornosti primarnog ginekologa i tuženika (čl. 206. st. 3 ZOO-a).

15.4. Prigovori tuženika, a koji se odnose na procjenu neurološkog stanja II tužitelja tj. navod vještaka da nije moguće odgovoriti na pitanje kada je započeo metabolički proces kod II tužitelja, ali je sigurno da je proces duže trajao, što pokazuje stanje posljedice po porođaju, također ne čini nalaz i mišljenje nelogičnim.

15.5. Naime, i u najpovoljnijoj varijanti za tuženika, da ta bi bila da je metabolički proces počeo nakon 15.6.1998. godine, kada je I tužiteljica otpuštena iz bolnice tuženika ne znači da nema propusta u radu tuženika. Navedeno iz razloga što je nesporno utvrđeno da je propust tuženika i u odlaganju pristupa operativnom porođaju, da su vaginalni porođaj i trudovi bitno pogoršali i onako teško stanje živog blizanca, ovdje II tužitelja.

15.5. Dakle, ukupnost nalaza i mišljenja vještaka dovodi da utvrđenja suda da je tijekom cijele antenatalnoj skrbi I tužiteljice bilo propusta, da je skrbi vodio i tuženik, a da se završno, već teško stanje II tužitelja pogoršalo odugovlačenjem porođaj.

15.7. Trudnoća predstavlja kontinuitet od začeca ploda do poroda pa u odnosu na takav kontinuitet sud utvrđuje da je tuženik odgovoran za liječničku pogrešku u antenatalnoj skrbi, u kojoj je sudjelovao, a zadnji propust tj. liječnička greška desila se prilikom prijema I tužiteljice na kliniku tuženika zbog poroda dana 15.08.1998. godine u 13,30 sati, kada je, ponovno, propušteno učiniti sve pretrage i pristupiti odmah porođaju.

16. Dakle, u ovom konkretnom slučaju, a kako je utvrđeno provedenim vještačenjem, postoji pravno relevantna uzročna veza između štetnih radnji, propusta u liječenju i nastale posljedice, a to je potpuni gubitak radne i životne sposobnosti II tužitelja u omjeru od 100%. Takvo, teško stanje II tužitelja, nije posljedica samo jednog uzroka, nego je niz uzorka i štetnika (primarnog ginekologa i tuženika) i to tijekom cijele trudnoće I tužiteljice, a kako je utvrđeno pod 15.3.

16.1. Iz svega utvrđenog proizlazi odgovornost tuženika i to temeljem čl. 170. ZOO-a/91, jer tuženik odgovara po načelu predmnijevane krivnje, jer bolnica za liječničku pogrešku odgovara prema tom načelu. To znači da ona mora dokazati da je u svemu postupila na način koji je propisan pravilima liječničke struke te da do štete nije došlo zbog obične nepažnje liječnika koji su provodili liječenje. Iz rezultata dokaznog postupka utvrđeno je upravo suprotno. Liječničkom pogreškom, prema standardiziranoj sudskoj praksi, smatra se postupanje liječnika u okviru medicinskog zahvata nad pacijentom, protivno pravilima zdravstvene struke odnosno postupanje liječnika koje je u neskladu s provjerenim standardima postojeće medicinske znanosti (pažnja dobrog stručnjaka), a što je posljedično dovelo do povrede zdravlja pacijenta. S druge strane, nepovoljni tijek i rezultat liječenja je komplikacija, a iz rezultata dokaznog postupka ne proizlazi da se radi o komplikaciji, jer tada ne bi bilo ni krivnje tuženika.

17. U daljnjem nalazu i mišljenju vještak je u bitnome u cijelosti potvrdio nalaz i mišljenje vještaka dr. Paladino i dr. Filipušić, koji su pregledali II tužitelja i utvrdili da je kod II tužitelja zaostala tetraplegija uz tešku mentalnu retardaciju, inkontinenciju urna i stolice, potrebu za nošenjem pelena, provođenjem katetrizacije 5 puta dnevno i klistiranja svaki drugi dan, što umanjuje opće, životne i radne aktivnosti II tužitelja u omjeru od 100%. Vještak smatra da su se konkretne prognoze stanja II tužitelja mogle utvrditi kada je navršio 3 godine života, a da se njegovo zdravstveno stanje stabiliziralo završetkom osteomuskularnog rasta i razvoja, oko 20.-te godine života i da se nakon toga ne može očekivati bitnije poboljšanje njegovog zdravstvenog stanja.

17.1. Sud je nalaz i mišljenje u dijelu koji se odnosi na II tužitelja, kako u opisu njegovog stanja, tako i u ocjeni trajnih posljedica prihvatio u cijelosti, jer je nalaz

jasan i obrazložen. Pri tome sud utvrđuje da zdravstveno stanje II tužitelja i nije sporno za tuženika. Tuženik osporava svoju krivnju za posljedice tj. zdravstveno stanje II tužitelja.

17.2. Naime, vještaci dr. Paladino i dr. Filipušić izvršili su uvid u medicinsku dokumentaciju i pregledali su II tužitelja i utvrdili da je kod II tužitelja izraženo izrazito teško moždano oštećenje (gotovo potpuni deficit velikog mozga) sa posljedičnim komatoznim stanjem te potpunom kljenuti ekstremiteta i nemogućnosti kontrole stolice i mokrenja. Neurološkim pregledom II tužitelja utvrđeno je da je isti nepokretan, u kolicima, da reagira na bolne podražaja, da se ne može uspostaviti nikakav kontakt. Zbog toga je kod II tužitelja prisutan invaliditet od 100%, a takvo stanje traži pomoć i njegu druge osobe 24 sata dnevno, odnosno 8 sati efektivnog rada svaki dan. Održavanje vitalnih funkcija i sprječavanje daljnjih zdravstvenih komplikacija, održavanje higijene i hranjenje uzrokuje nabavu pribora za kateterizaciju, za klistiranje, dermatološke preparate za njegu kože i sprječavanje dekubitalnih rana, miksanje hrane, infuzionu terapiju, fizikalnu terapiju, invalidska kolica.

17.3. I tužiteljica u svojem iskazu potvrđuje teško stanje II tužitelja, koje zahtjeva cjelodnevnu brigu, jer se radi o osobi koja je potpuno ovisna o pomoći drugih, od hranjenja i oblačenja preko osnovnih fizioloških potreba (stolica i mokraća i potreba za katetarizacijom 5 puta dnevno).

17.4. S tim u vezi je vještak dr. Marton navela da II tužitelju treba pomoć druge osobe čak i kada spava, zbog opasnosti od aspiriranja želučanog sadržaja u pluća, da II tužitelj ne može niti jednu fiziološku funkciju obaviti bez stručne pomoći, a da mu je potrebna i dnevno pomoć kvalificirane, stručne osobe u trajanju od 2 sata.

18. U smislu odredbe čl. 200 ZOO-a/91 sud nalazi da II tužitelj ima pravo na naknadu nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog smanjenja životne aktivnosti i to u omjeru od 100%.

18.1. Isto pravo, ali temeljem čl. 201. st 3. ZOO/91, sud priznaje i I tužiteljice, majci II tužitelja. Pri tome je sud imao i vidu dva temeljna elementa, utvrđeni postotak invaliditeta tj. smanjenja životne aktivnosti II tužitelja u omjeru od 100% i drugi, vanjske manifestacije invaliditeta II tužitelja, koje su opisane u nalazima i mišljenjima, a potvrđene i uvidom u fotografije II tužitelja, i koje u posrednog oštećenika (bliske osobe), ovdje I tužiteljicu tužitelja izazivaju duševne boli.

18.2. Postotak invaliditeta II tužitelja jest, dakle, važan za ocjenu pripada li bliskoj osobi pravo na pravičnu novčanu naknadu. No, to je samo jedan od elementa od kojih zavisi pravo I tužiteljice na naknadu nematerijalne štete. Drugi element kojeg sud istodobno mora ocijeniti su vanjske, trajne i stalne manifestacija invaliditeta II tužitelja zbog kojih I tužiteljica trpi duševne boli. Spomenuti elementi tek su u svojoj ukupnosti temelj za ocjenu pripada li I tužiteljici naknada temeljem čl. 201. st. 3 ZOO-a/91.

18.3. U ovom konkretnom slučaju stanje II tužitelja i vanjske manifestacije invaliditeta su takve da s radi upravo o naročito teškom invaliditetu kojeg propisuje čl. 201. st. 3 ZOO-a/91 i opravdava dosuđenje pravične novčane naknade nematerijalne štete. Riječ je o takvim očitim manifestacijama invaliditeta koje kod I tužiteljice, majke II tužitelja izvan svake sumnje izaziva duševne boli.

18.4. Kako je utvrđeno da su prve konkretne prognoze zdravstvenog stanja II tužitelja pokazale kada je imao tri godine tada tada primjenom utvrđenog pod 6. tužba koju su tužitelji podnijeli dana 26.03.2003. godine je podnesena unutar zastarnog roka od tri godine.

19. U smislu odredbe čl. 201. st. 3 ZOO-a/91, a cijeneći sve okolnosti slučaja, sud smatra da I tužiteljici u cijelosti pripada zatražena naknada štete u iznosu od 43.798,53 eura, a II tužitelju temeljem odredbe čl. 200. ZOO-a/91 naknada u zatraženom iznosu od 200.000,00 eura (točka I i II izreke presude).

19.1. U odnosu na protivljenje preinaci zahtjeva tužitelja povišenjem istih sud utvrđuje da protivljenje tuženika nije osnovano i dopušta preinaku tužbe povišenjem zahtjeva oba tužitelja.

19.2. Naime, u ovom konkretnom slučaju sud cijeni da se radi o preinaci iz čl. 191. st. 2 ZPP-a i da se tuženik ovakvoj preinaci ne može protiviti, jer tužitelji zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe, zahtijevaju iz iste činjenične osnove drugu novčanu svotu. Uz navedeno, sud je imao u vidu i osnovano pravilo iz čl. 190. st. 1-3 ZPP-a, ali i činjenicu da su se tako ograničavajuće odredbe za preinaku po tužiteljima u ZPP-e uvele tek izmjenama tog zakona NN 25/13 i 70/19, a da su tužitelji tužbu podnijeli 26.3.2003. godine. Dakle, osnovno pravilo da tužitelj može do zaključenja prethodnog postupka preinačiti tužbu, a samo iznimno tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka vrijedi upravo na ovaj pravni odnos, jer kada je ovaj postupak započeo u ZPP-u nije bilo odredbi o zaključenju prethodnog postupka.

19.3. Sud je cijenio i shvaćanje izraženo u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III/4474/2019 od 29. ožujka 2022. godine i smatra da bi nedopuštenjem preinake u ovom konkretnom slučaju bila narušena sama bit prava na pristup sudu zajamčena čl. 29. st. 1. Ustava (od čega polazi i odluka Vrhovnog suda broj Rev 3158/2018 od 22. studenoga 2023.).

20. U skladu s utvrđenim pod 19.1.-19.3. sud nastavno utvrđuje da niti prigovor zastare za povišene dijelove zahtjeva nije osnovan.

20.1. Naime, prema shvaćanju ovog suda ukoliko je zahtjev za isplatom povišenog dijela zahtjeva izjavljen iz iste pravne osnove iz koje je izjavljen i prvobitni u tužbi postavljen zahtjev onda se i na ovaj povišeni dio zahtjeva rokovi zastare računaju kao da je istaknut uz tužbu, a ne od dana preinake tužbe. Kako su tužitelji povisili tužbene zahtjeve za dijelove koji se temelje na istoj pravnoj osnovi kao i prvobitni u tužbi postavljeni zahtjevi (naknada nematerijalne i materijalne štete), to prigovor zastare nije osnovan. O postavljenom pitanju Vrhovni sud Republike Hrvatske je zauzeo pravno shvaćanje na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (2/24) održanoj 27. svibnja 2024., a koje glasi:

"U slučaju kad je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva."

21. U skladu s važećom sudskom praksom, a imajući u vidu da se na ovaj odnos primjenjuje ZOO/91 tužitelji osnovano kamatu na zahtjeve za naknadom nematerijalne štete potražuje od dana donošenja ove presude pa je takav zahtjev u točkama I i II izreke i usvojen.

22. U ovom je postupku nesporno utvrđeno da II tužitelj zbog zaostalih posljedica treba pomoć i njegu druge osobe, neprekidno i to tijekom svih 24 sata, jer mu nadzor treba i dok spava. Njegovo je zdravstveno stanje takovo da mu treba i stručna pomoć i to u trajanju od 2 sata dnevno.

22.1. Iz iskaza I tužiteljice i opisa vještaka dr. Paladino, dr. Filipušić i dr. Marton utvrđeno je da II tužitelj potpuno ovisan u tuđoj pomoći i njezi i to neprekidno i za svaku fiziološku funkciju.

23. Nije sporno, jer su se tužitelji o tome detaljno očitovali i dostavili dokumentaciju iz koje proizlazi da I tužiteljica prima doplatak za djecu, a II tužitelju je priznato pravo na osobnu invalidninu, rješenjem nadležno zavoda priznato mu je pravo na inkluzivni dodatak, a prima i naknadu od grada Splita.

23.1. Međutim, cijeneći shvaćanje građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske na šestoj sjednici održanoj dana 21. studenog 2022. godine: "U

parnici radi naknade štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje ne može se umanjivati pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete zbog ostvarenih prava oštećenika po osnovi Zakona o socijalnoj skrbi slijedom čega nema mjesta bilo kakvom uračunavanju u nominalnom iznosu i odbijanju primanja po osnovi socijalne skrbi, niti se činjenica ostvarivanja takvih prihoda prilikom odmjeravanja visine štete zbog povrede prava osobnosti treba uzeti u obzir", kao i shvaćanje iz odluke Rev 745/2022 u kojoj je jasno izraženo shvaćanje da se niti činjenica ostvarivanja prihoda iz socijalne skrbi trebaju cijeliti prilikom utvrđivanja visine štete zbog povrede prava osobnosti ili tuđe pomoći i njege.

23.2. Dakle, primanja koja tužitelji ostvaruju nemaju utjecaja ni visinu zahtjeva za tuđom pomoći i njegom.

24. Prema ustaljenoj sudskoj praksi cijena jednog sata tuđe pomoći i njege, koja nije medicinskog karaktera, utvrđuje se prema neto cijeni sata NKV radnika. U ovom je slučaju takva cijena utvrđena iz podataka koje je iskazao sudski vještak mr.sc. Zrinko Ručević i koje sud prihvaća i koje čine jedan dio svakog mjesečnog zahtjeva II tužitelja za tuđu pomoć i njegu i to na bazi šest sati dnevno. Radi se o cijeni jednoga sata u rasponu od 1,26 eura (1998. godina) do iznosa od 6,69 eura u studenom mjesecu 2025. godine.

24.1. Drugi dio ukupnog mjesečno zahtjeva II tužitelja temelji se na činjenici utvrđenoj tijekom vještačenja a to je da je II tužitelju potrebna svaki dan, po dva sata pomoć i njega kvalificirane radne snage, odnosno osobe zdravstvene struke.

24.2. II tužitelj za takvu pomoć (24.1.) potražuje po jednom satu iznos od 5,37 eura, na početku, dakle u rujnu 1998. godine do iznosa od 17,78 eura u studenom mjesecu 2025. godine.

24.3. Općeniti je poznato da najobičniji troškovi čišćenja stana, dakle cijene usluge spremačica u cijeloj zemlji predstavljaju značajan izdatak i da je ne moguće pronaći uslugu koja će se plaćati ispod 15,00 eura po jednom satu. Kada dakle, II tužitelj sada potražuje naknadu za tuđu pomoć i njegu, a koja u svakom obliku prelazi usluge spremačice u iznosu od 6,69 eura za pomoć koju mu pruža majka tj. 17,78 eura za stručnu medicinsku pomoć, tada sud utvrđuje da je taj iznos ne samo primjeren nego i zasigurno nedostatan za pomoć koja II tužitelju treba i koja mu se pruža. Navedeno vrijedi za cijelo razdoblje njegovo zahtjeva, jer su tijekom 1998. godine spremačice tražile najmanje 10,00 kn po jednom satu, a usluge npr. masiranja su zasigurno koštale više od 40,00 kn.

24.4. Zbog toga je zahtjev II tužitelja u točki III i IV usvojen u cijelosti, a temeljem odredbe čl. 195 ZOO-a/91.

24.5. Prema ustaljenoj sudskoj praksi tijekom kamata za ovakav vid štete priznaje se ovisno o visini zahtjeva, ako je postavljen prema cijenama na dan donošenja odluke onda kamate teku od dana donošenja odluke suda. Ako je visina zahtjeva postavljena prema cijenama u vrijeme pružanja pomoći, kako je to postavio II tužitelj, tada on ima pravo, a kako i traži, na kamatu za svaki mjesec pa je takav zahtjev u tijeku kamata prihvaćen.

25. Iz iskaza I tužiteljice i brojnih računa, kao i medicinske dokumentacije, utvrđeno je da II tužitelj ima troškove liječenja, koji nisu u cijelosti priznati zdravstvenim osiguranjem. Radi se terapijskim postupcima i terapijama koje II tužitelj mora primati, a za što mu je potreban niz niz lijekova, pripravaka i materijala, koje sve ne pokriva osiguranje.

25.1. Troškovi u vrijeme donošenja ove presude u svojoj ukupnosti premašuju mjesečni iznos od 1.374,01 eura koji II tužitelj potražuje, jer samo za lijekove, pripravke i medicinski materijal, koji nije priznat zdravstvenim osiguranjem, II tužitelj mjesečno izdvaja 1.225,13 eura, čemu valja pribrojati participacije u iznosu od cca 148,00 eura i godišnje troškove različitih medicinskih pomagala.

25.2. U odnosu na ranije razdoblje zahtjeva II tužitelja sud utvrđuje da iz dostavljenih računa za pojedine mjesece proizlazi da su troškovi bili znatno veći od zatraženih 265,45 eura (2.000,00 kn), jer je samo iz računa iz 2005. godine utvrđeno da se za troškove potrošnog materijala izdvajalo 932,70 kn, ali samo u odnosu na antidekubitalni program.

26. Temelj odredbe čl. 195 ZOO-a/91 usvojen je i zahtjev II tužitelja koji se odnosi na troškove liječenja te je odlučeno kao pod točkama V i VI izreke presude time što se na tijek kamata odnosi sve što je utvrđeno pod 24.5. ove presude.

27. Odluka o naknadi troškova tužitelja temelji se na odredbe čl. 154. st. 5 ZPP-a pri čemu sud posebno naglašava da zbog toga što je I tužiteljica odbijena sa zahtjevom u odnosu na drugog blizanca (6.-7.2.) nisu nastali nikakvi posebni troškovi niti se odbijanje tog zahtjeva može smatrati djelomičnim uspjehom tuženika u ovom sporu.

27.1. Odluka je donesena primjenom Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika i primjenom čl. 155 ZPP-a, jer svi troškov koje tužitelji potražuju nisu bili ni nužni ni potrebni za vođenje ovog spora. Radi se o brojnim podnescima u kojima tužitelji ponavljaju već ranije iznesene tvrdnje, pravna shvaćanja, očitovanja i sl.

27.2. Dakle, tužiteljima je kao nužan i potreban za vođenje ovog spora priznat trošak: sastava tužbe, podnesaka od 20.2.15, 21.9.15, 6.4.17, 5.3.21, 3.7.23, 2.10.24, 19.11.25. pristupa na roč. 18.9.03, 11.11.05, 10.11.06, 14.2.12, 18.9.12, 19.12.12, 15.5.13, 23.2.15, 14.4.15, 23.9.15, 16.11.15, 6.4.17, 5.9.17, 14.12.20, 22.3.21, 10.10.23, 3.9.24, 5.5.25, 16.2.26, 20.4.26, 22.5.26. po 6.307,00 eura, za roč. 13.12.05. 3.153,50 eura; za podneske od 3.3.11, 8.9.17. po 500,00 eura; za žalbu na rješenje 3.153,50 eura; za žalbu na presudu 7.883,75 eura ili ukupno 198.093,75 eura, što je uvećano za 49.523,43 eura PDV-a i ukupnih troškova vještačenja u iznosu od 1.969,78 eura.

27.3. Na ukupan troška u iznosu od 249.586,96 eura kamata teče od dana donošenja ove presude temeljem čl. 151. st. 3 ZPP-a, a po stopi iz čl. 29. ZOO-a/05.

U Zagrebu, 10. srpnja 2026. godine

Sutkinja:
Romana Hukelj

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se djelomična presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, putem ovog suda Županijskom sudu.

Broj zapisa: **9-3088a-94b43**

Kontrolni broj: **03234-50c86-31d0e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.